

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 9P/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615206202
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomíra Mlynarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615206202.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Slavomírou Mlynarčíkovou vo veci starostlivosti o maloletého I. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako otec, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 1784/30, Liptovský Mikuláš 031 80, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov: H. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. XXX a L. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. T., C. L. XXX/X, v konaní o určení výživného späťne, takto

rozhodol:

Súd návrh otca **z a m i e t a**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš 26. 5. 2015 zapísaného do súdneho registra pod spisovou značkou 4C/178/2015 sa otec maloletého ako navrhovateľ domáhal, aby súd rozhodol o vrátení výživného za šesť mesiacov po 95 eur, spolu 570 eur matkou maloletého, lebo nebolo spotrebované a zároveň žiadal o dodatočné splnenie vyživovacej povinnosti za uvedené mesiace po 50 eur mesačne, spolu 300 eur. V odôvodnení návrhu uvádzal, že od 2. 12. 2013 platil výživné podľa rozsudku na maloletého I. po 95 eur mesačne. Od júla 2014 býva syn I. u neho, jeho matka poberala výživné, rodinné prídavky a daňový bonus a odmietla si plniť svoju zákonnú povinnosť zaopatrovať a vyživovať syna. Opakovane upozorňoval, že syn nemá na cestu do školy. V mesiacoch júl, august, október, november, december 2014 a január 2015 sa matka maloletého nepodieľala na jeho výchove a všetky náklady na jeho výživu, hygienu a výdaj spojené s dochádzkou do školy znášal otec a popri tom platil aj výživné.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením zo dňa 11. 6. 2015 číslo konania 4C/178/2015-5 vylúčil návrh otca dieťaťa na určenie späťného výživného na samostatné konanie a vec bola pridelená na rozhodnutie pod spisovou značkou 9P/74/2015.

Otec maloletého na pojednávaní vypovedal, že žiada výživné za júl, august, september, október, november 2014 a tiež za január 2015 a pomernú časť februára 2015. On podával návrh na predbežné opatrenie, ale súd mi tento návrh zamietol, lebo syn bol už u neho. Predbežným opatrením som žiadal aj o určenie výživného. Syn bol u neho od júla 2014 a pár dní potom bol v septembri 2014 u svojej mamy, keď prerábali synovi izbu. On počítal, že matka sa bude správať inak. Preto nepodal návrh na určenie výživného a zmenu osobnej starostlivosti už vtedy. Ona poberala výživné aj za toto obdobie. On preto dával späťne návrh na určenie výživného 26. 5. 2015, lebo mal za to, že keď sa na súde dokáže, že syn bol u neho, tak výživné dostane aj späťne. Syn si to pomýlil, lebo on nechodil na brigádu minulé leto, ale toto leto. Má súpis vecí a prostriedkov, ktoré poskytoval synovi a toto syn aj odsúhlasil na tom pojednávaní v tej veci, ktorá je teraz na Krajskom súde. On viedol evidenciu a v júli 2014 bol syn v V. osemnásteho, devätnásteho a dvadsiateho. V auguste 2014 bol syn v V. piateho, šiesteho a siedmeho.

V septembri 2014 bol syn v V. od 2. do 11. 9. 2014 a potom v desiatom až dvanástom mesiaci bol syn v V. iba ak na otočku a nespal tam, okrem Štedrého dňa. On každý mesiac vynakladal náklady na syna, teda na jeho cestu do školy, stravu a všetko ostatné. V septembri 2014 urobila matka nákup pre syna za zhruba 40 eur. V tom čase mala od neho výživné. On bol aj na úrade práce v októbri 2014, kde mu poradili, aby dal návrh na zmenu osobnej starostlivosti. Pre neho bola situácia neúnosná, lebo si musel začať požičovať peniaze od môjho otca. On v konaní o zmene osobnej starostlivosti žiadal výživné a išlo to cez advokátsku kanceláriu, preto bolo výživné žiadané až od právoplatnosti rozsudku. Išlo to cez advokátsku kanceláriu pána Fiačana, ktorý ho zastupoval na pojednávaní. Školu matka vybavovala ešte v júni 2014. Je technicky nemožné, aby syn chodil do V. H. ko uvádzala matka, lebo on v to čase ešte hrával futbal. Futbal prestal hrať na jar tohto roku. Syn mal tréningy každý deň a cez víkendy mal zápasy. On prišiel zo školy, zobral si veci na tréning a išiel na tréning. On má zo zákona nárok žiadať výživné až tri roky spätne.

Matka maloletého na pojednávaní vypovedala, že ona sa o syna starala aj v roku 2014 a to tým spôsobom, že on pôvodne chodil na elektrotechnickú strednú školu do I. V., ktorú nezvládol a preto mu vybavila strednú školu umeleckého smeru v G., ktorú absolvoval v školskom roku 2014/2015. V auguste 2015 s ním bola na reparáte v G. u, ktorú skúšku neurobil a z toho dôvodu v súčasnosti už navštevuje polytechnickú školu v I. T.. V lete 2014 v júli a auguste syn chodieval ku nej alebo ku babke. Keď prišiel tak vždy sa u nich najedol, či u mňa alebo u babky alebo prišiel za ňou do roboty, aj tam sa najedol. Dávala mu peniaze na cestu a aj peniaze medzi ruky. Keďže je to jej syn, tak si takéto veci neznačila. Nevie to odhadnúť. Čo sa týka septembra aj októbra, tak ona vybavovala školu. Chodila na rodičovské združenia. Je pravda, že syn spával u otca, ale všetko čo sa týkalo školy, vybavovala ona. Vtedy mu na začiatku školského roka kúpila školské pomôcky za 60 eur, čo zahŕňalo perá, brká, výkresy, keď chodil na umeleckú strednú školu. Syn chodil ku nej na návštevy hocikedy poobede aj so svojím spolužiakom a niekedy ich zaviezol otec tohto spolužiaka. Vždy to robil tak, aby do 15.30 alebo do 16.00 hod. bol doma a otec o tom nevedel. Vždy keď I. potreboval prostriedky tak ich s jej mamou našli. Chodil ku nej najmenej jedenkrát do týždňa. Synovi nabíjala kartičku. Dala mu na pomôcky do školy a na cestovné. Aj v januári a februári 2015 syn za ňou chodil aspoň každý týždeň rovno zo školy vlakom do W. I. a potom išiel od nej domov. Vždy dostal aspoň tých päť eur a najedol sa. Ona býva s dcérou v byte od augusta 2015. Syn na tréningy nechodil každý deň. On tréningy aj vymeškával, preto prestal hrať futbal.

Maloletý na pojednávaní vypovedal, že cez letné prázdniny 2015 bol prevažne u otca, ale bol som aj u mamy. U mamy som prespal. Ku mame do V. som chodieval autobusom. Mama mu dávala peniaze. Koľko to uviesť nevedel. Dávala mu peniaze aj na autobus. On jej povedal, aby si to zapisovala. Keď bol u mamy tak mu dala na ráno jesť, cez deň väčšinou chodil s kamarátmi hrať futbal. Mama bola väčšinou v robote a on bol so sestrou a babkou, maminou mamou. Tam jedávali. Cez leto mu dávala peniaze mama, ale babka viac. Za celé letné prázdniny mu mohla dať mama takých 50 eur. Babka mu dala ešte viac, ale koľko, to uviesť nevedel. Celé prázdniny brigádoval v strojárňach. Brigádu mu vybavil otec. K mamine a babke chodieval až po robote, keď si chcel oddýchnuť. V septembri bol u otca a on mu kupoval veci do školy a to sú zošity, perá, montérky. Pracovnú obuv dostal zo strojárni. Oblečenie si kupoval sám z peňazí, čo dostal od babky a potom z toho čo som zarobil na brigáde. Za peniaze, ktoré dostal od mamy v lete si dobíjal kredit na mobil a tiež ich minul s kamarátmi. Aj v septembri chodieval ku mame, ale už menej ako cez prázdniny. Chodieval tam iba na otočku, väčšinou poobede. On väčšinou išiel za babkou, ktorá ostala sama v dome, lebo mama so sestrou sa odsťahovali do bytu. On babke chodil pomáhať. Mama mu aj v septembri určite dala nejaké peniaze, ale koľko to si nepamätal. V októbri bol v V. asi jedenkrát, ale koľkokrát tam bol v novembri až decembri, to si už nepamätal. Teraz sa tam snaží chodiť častejšie. V októbri mu na meniny mama dala 20 euro a nakúpila drogeriu. Meniny oslavoval v L. s kamarátmi a tam mu to mama doniesla.

Kolízny opatrovník na pojednávaní uviedol, že maloletý bol zabezpečený výživným primerane od obidvoch rodičov, preto ponecháva rozhodnutie na zváženie súdu.

Okrem výsluchu účastníkov konania (otec, matka a maloletý) súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín v spise z čísla listu 1 - 9, najmä výtlačkom rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 6. 8. 2015 číslo konania 4C/178/2015 (číslo listu 6 - 7), výtlačkami výdavkov otca maloletého dieťaťa za obdobie júl 2014 - január 2015 (číslo listu 8 - 9), obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5P/62/2014.

Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti mal súd preukázané:

§ 77 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov, ďalej iba ZR

Právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Predmetom konania je určenie výživného na návrh otca spätne od júla 2014 do januára 2015 (vrátane) tak ako je to vymedzené v návrhu otca maloletého dieťaťa (číslo listu 2). Podľa ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania, za ktoré sa považuje deň podania návrhu na súde, prípadne v deň keď bolo vydané uznesenie o začatí konania na základe podnetu súdom. Výnimkou je výživné pre maloleté deti, ktoré možno priznať za minulú dobu, najviac tri roky pred dňom začatia konania. Súd tak môže urobiť iba v prípade, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd je povinný skúmať dôvody, ktoré bránili oprávnenému rodičovi uplatniť zákonný nárok ihneď po tom, ako povinný rodič prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť a prečo návrh na plnenie vyživovacej povinnosti neuplatnil včas.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš číslo konania 3C/30/2011-58 zo dňa 10. 5. 2011 bolo manželstvo rodičov maloletého dieťaťa rozvedené, maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého po 70 eur mesačne. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 30. 4. 2014 číslo konania 10CoP/24/2014-36 zmenil rozsudok Okresného súdu vo výroku o zvýšení výživného tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať mesačne na výživu maloletého I. R. nar. XX. 1. XXXX sumou po 95 eur mesačne.

Na návrh otca maloletého sa dňa 10. 10. 2014 na Okresnom súde Liptovský Mikuláš začalo konanie o zmene osobnej starostlivosti maloletého I. R. a otec žiadal, aby súd zveril maloletého I. R. do jeho osobnej starostlivosti. Súčasne s návrhom na začatie konania vo veci samej podal návrh na vydanie predbežného opatrenia tak, že maloletý I. R. sa na čas do právoplatnosti rozhodnutia v konaní o zmene výchovy zveruje do osobnej starostlivosti navrhovateľa. Uznesením zo dňa 16. 10. 2014 číslo konania 5P/62/2014-6 súd návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, keďže podľa tvrdení navrhovateľa sa už v tom čase maloleté dieťa nachádzalo v jeho faktickej starostlivosti niekoľko mesiacov.

Vo veci samej rozhodol Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom zo dňa 12. 2. 2015 číslo konania 5P/62/2014-87, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 2. 2015 tak, že zveril maloletého I. R., nar. XX. X. XXXX do osobnej starostlivosti otca a matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého po 50 eur mesačne, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca dieťaťa od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ nežiadal ani predbežným opatrením o určenie výživného k maloletému a v návrhu vo veci samej žiadal, aby súd priznal výživné až od právoplatnosti rozsudku o zmene osobnej starostlivosti. Až návrhom podaným na Okresnom súde Liptovský Mikuláš 26. 5. 2015 žiadal otec priznať spätne výživné na maloletého od júla 2014 do januára 2015, hoci otcovi maloletého dieťaťa nič nebránilo, aby sa domáhal výživného už od 1. 7. 2014, ale urobil tak až 26. 5. 2015. Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na strane otca maloletého, na základe ktorých by súd rozhodoval spätne o uložení povinnosti prispievať na výživu maloletého matke za obdobie pred 26. 5. 2015, t. j. od 1. júla 2014 do 31. januára 2015 a z tohto dôvodu súd návrh otca zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda,

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2).